

การแก้ปัญหาพฤติกรรมที่ไม่มีความสนใจระหว่างเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3
โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย (จิระประวัต) นครสวรรค์ โดยใช้กิจกรรมเพลง
The Problem Solving of Losing Concentration in Classes by Using Song Activities
to Mattayom 3/3 Suankularb Wittayalai Jiraprawat School

กนเจ พันธเสน¹และ วันวิสาข์ พูลทอง²
Gin-J Pandhasen¹ and Wanwisa Phulthong²

Received: May 18, 2020; Revised: June 19, 2020; Accepted: June 24, 2020

บทคัดย่อ

การวิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการแก้ปัญหาพฤติกรรมที่ไม่มีความสนใจระหว่างเรียน โดยใช้กิจกรรมเพลง เพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ ให้ผู้เรียนเกิดสมาธิและจดจ่อกับการเรียนมากยิ่งขึ้น ซึ่งพฤติกรรมที่ไม่มีความสนใจระหว่างเรียน ส่งผลเสียต่อตัวนักเรียนโดยตรงผู้วิจัยใช้เวลา 61 วันในการสังเกต ศึกษา ปัญหา วางแผน ออกแบบ และทดลองแก้ไขปัญหา โดยใช้เครื่องมือที่ในการเก็บข้อมูลประกอบด้วยแบบสังเกตพฤติกรรมที่ไม่มีความสนใจระหว่างเรียน และแบบประเมินพฤติกรรมที่ไม่มีความสนใจระหว่างเรียน โดยใช้วิธีการทางสถิติ (ความถี่ ค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละ) มาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณผลการวิจัยพบว่า หลังจากใช้กิจกรรมเพลงในการแก้ปัญหาคำสมาธิระหว่างเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย (จิระประวัต) นครสวรรค์ ผลปรากฏว่านักเรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้น มีพฤติกรรมที่ไม่สนใจเรียนลดลง ร้อยละ 83.20 มีพฤติกรรมพูดคุยกับเพื่อนลดลง ร้อยละ 84.47 มีพฤติกรรมทำสิ่งอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียนลดลง ร้อยละ 82.88 และพฤติกรรมที่ไม่มีความสนใจระหว่างเรียน โดยรวมลดลงถึงร้อยละ 81.43จากการศึกษา ผู้วิจัยเห็นว่าการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่มีความสนใจระหว่างเรียนนั้น จะต้องใช้เวลาในการแก้ไข ซึ่งระยะเวลาที่ทำการวิจัยนี้ไม่เพียงพอต่อการแก้ไขปัญหานี้ได้อย่างยั่งยืน ครูอาจต้องตั้งกติกา ใช้การเสริมแรง การลงโทษเพิ่มเติม เพื่อใช้ในการแก้ปัญหานี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

คำสำคัญ: การไม่สนใจ, การแก้ปัญหา, การใช้กิจกรรมเพลง

¹มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์E-mail: line.gin0407@gmail.com

²มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์E-mail: wanbisao17@hotmail.com

^{1,2}Nakhonsawan Rajabhat University

ABSTRACT

This research is to study about solving the problems of losing concentration in classes and using song activities in order to attract the students to focus on their teachers and lesson to improve teaching and learning in classes. The problems of losing concentration in classes actually affected to themselves. I studied about the causes of problems then I planned and designed the problem solving. After that, I did the experiment and observed with the method that I studied for sixty-one days in the school. The research instruments consist of an observation and a behavioral assessment to get the concrete objects of value in statistics, frequency, mean, and percentage for data quantitative research. The research result after using song activities to solve the problems of losing concentration in classes of Mattayom 3/3 in Suankularb Wittayalai (Jiraprawat) School showed that the students change their behavior in positive ways. The value of behavior of getting absent-minded is better than before using song activities 83.20%, the value of behavior of talking in classes is better than before 84.47%, the value of behavior of losing focus on the lesson is better than before 82.88%, and the value of behavior of losing concentration in classes is better than before 81.43%. As a result, I realized that the period of this research is not enough. Solving problems of losing concentration in classes needs more time for sustainable development. Teachers may need rules, reinforcement and punishment in solving with song activities.

Keywords: losing concentration, solving the problems, using song activities

บทนำ

โรคสมาธิสั้น (Attention Deficit / Hyperactivity Disorder) เป็นโรคทางจิตเวชที่พบบ่อย ร้อยละ 3-10 ของเด็กวัยเรียน อายุ 5-12 ปี โดยพบในเพศชายมากกว่าเพศหญิง 3-4 เท่า (วินัดดา ปิยะศิลป์, 2550) การรักษาเด็กสมาธิสั้นที่มีประสิทธิภาพที่ดีที่สุด คือ การผสมผสานการรักษาหลายด้าน ดังต่อไปนี้เข้าด้วยกัน เช่น การกินยาควบคู่ไปกับการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและการช่วยเหลือทางด้านจิตใจสำหรับเด็ก และการช่วยเหลือทางด้านการเรียน เป็นต้น เนื่องจากการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเป็นวิธีช่วยเหลือเด็กสมาธิสั้นที่มีความสำคัญวิธีหนึ่ง ซึ่งช่วยให้เด็กเรียนรู้การควบคุมตัวเองเพื่อหลีกเลี่ยงผลเสียที่เกิดขึ้นจากพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม (ชาญวิทย์ พรนภดล, 2556).

จากการได้ไปฝึกประสบการณ์ในการสอนจริง ที่โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย (จิระประวัตติ) นครสวรรค์ผู้วิจัยได้ทดลองสอน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย (จิระประวัตติ) นครสวรรค์ผู้วิจัยได้พบกับปัญหาที่น่าสนใจ อยากรู้ และศึกษาโดยการทำการวิจัยจากการสอนในครั้งนั้น เป็นปัญหาเกี่ยวกับสมาธิของผู้เรียนที่มักจะหลุดลอย ล่องลอยออกจากครู และบทเรียน พูดคุยกับเพื่อน และกระทำสิ่งอื่น ๆ ที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการเรียน ซึ่งเป็นปัญหาที่ผู้วิจัยเล็งเห็นถึงความสำคัญ และอยากที่จะแก้ไขปัญหาเหล่านั้น เพราะพฤติกรรมการไม่มีสมาธิระหว่างเรียนเหล่านี้ ส่งผลเสียต่อตัวผู้เรียนเป็นอย่างมาก เพราะจะทำให้ผู้เรียนไม่เข้าใจในบทเรียนตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นเหตุจากการเหม่อลอย การพูดคุยกับเพื่อน การทำสิ่งอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียน เมื่อผู้เรียนไม่เข้าใจ ไม่มีสมาธิฟังครูผู้สอน อาจทำให้กิจกรรมการเรียนรู้ของครูผู้สอนไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ เพราะการเรียนการสอนจะเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพ และช้ากว่าที่ควรจะเป็น ทำให้ครูผู้สอนไม่สามารถสอนเนื้อหาได้ครบถ้วน

ผู้วิจัยจึงเลือก ใช้กิจกรรมเพลง มาใช้ในการแก้ปัญหาพฤติกรรมการไม่มีสมาธิระหว่างเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย (จิระประวัตติ) นครสวรรค์ เนื่องจากการใช้เพลงประกอบการสอนมีส่วนช่วยทำให้บทเรียน น่าสนใจ สนุกสนาน ช่วยสร้างแรงจูงใจในการเรียนให้นักเรียน ช่วยใหจดจำเนื้อหาไว้นาน ทำให้บทเรียนยกดูง่ายขึ้น และนอกจากนี้การใช้เพลงประกอบการสอนยังเป็นการช่วยสร้างสัมพันธ์ภาพอย่างเป็นกันเองระหว่างครูกับนักเรียน (สิริพัชร ใจสุภา วิโรจน์, 2550) ซึ่งเทคนิคการใช้เพลงประกอบการสอนนั้นมีหลายวิธีด้วยกัน เช่น การใช้นำเข้าสู่บทเรียน เพื่อเป็นการจูงใจและหันเหความสนใจของนักเรียนให้มาสู่บทเรียนที่ครูกำลังจะสอน การใช้เพลงดำเนินการสอน จะใช้เพลงในการจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของบทเรียน การใช้เพลงในการสรุปบทเรียน เพื่อทบทวนเนื้อหาที่ได้เรียนเป็นการย้ำซ้ำเตือนอีกครั้ง เป็นต้น (ณรงค์ กาญจนะ, 2552) นอกจากนี้ ไชยญาณ (2550) กล่าวว่าเพลงเป็นสื่อที่ดีและมีประสิทธิภาพ ช่วยทำให้เด็กมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน การสอน เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน เรียนรู้ได้อย่างมีความสุข ได้รับความรู้ ความสามารถอย่างครอบคลุมด้วยเนื้อหาสาระของเพลงทั้งทางตรงและทางอ้อม เด็กที่ชอบร้องเพลงและจำเนื้อเพลงได้มากย่อมสามารถนำความรู้หรือประสบการณ์ที่ได้รับไปปรับประยุกต์ใช้ได้ตลอดชีวิต คิดสนใจ และแง่คิดที่แฝงอยู่ในบทเพลงประกอบกับท่วงทำนองและจังหวะของเพลงจะช่วยกล่อมเกล่าจิตใจ และอารมณ์ของเด็กให้นุ่มเอียงมาทางฝ่ายดี ทำให้เขาเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีได้ต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อแก้ปัญหาพฤติกรรมการไม่มีสมาธิระหว่างเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย (จิระประวัตติ) นครสวรรค์

สมมติฐานในการวิจัย

เมื่อใช้กิจกรรมเพลง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย (จิระประวัตินครสวรรค์) มีพฤติกรรมการไม่มีสมาธิระหว่างเรียนลดน้อยลง

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย เรื่อง การแก้ปัญหาพฤติกรรมการณ์ไม่มีสมาธิระหว่างเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย (จิระประวัตินครสวรรค์) โดยใช้กิจกรรมเพลง โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- 1.1 ประชากร : นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย (จิระประวัตินครสวรรค์)
- 1.2 กลุ่มตัวอย่าง : นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 จำนวน 32 คน จากโรงเรียนโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย (จิระประวัตินครสวรรค์) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง(Purposive sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือการวิจัยครั้งนี้จะแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

- 2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการแก้ไขปัญหา/พัฒนา
 - การใช้กิจกรรมเพลง
- 2.2 เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล
 - แบบสังเกตพฤติกรรมการณ์ไม่มีสมาธิระหว่างเรียน
 - แบบประเมินพฤติกรรมการณ์ไม่มีสมาธิระหว่างเรียน

3. การสร้างเครื่องมือ

แบบประเมินพฤติกรรมการณ์ไม่มีสมาธิระหว่างเรียน

- 3.1 ผู้วิจัยศึกษาตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการณ์ไม่มีสมาธิระหว่างเรียน
- 3.2 ผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมการณ์ไม่มีสมาธิระหว่างเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3
- 3.3 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากข้อ 1 และข้อ 2 มาสร้างแบบประเมินพฤติกรรมการณ์ไม่มีสมาธิระหว่างเรียน

แบบสังเกตและบันทึกพฤติกรรมการณ์ไม่มีสมาธิระหว่างเรียน

พฤติกรรมการณ์ไม่มีสมาธิระหว่างเรียน	ช่วงเวลาที่เกิดขึ้น (ช่องละ 6 นาที)									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1. การเหม่อลอย										
2. การพูดคุยกับเพื่อน										
3. การทำสิ่งอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียน										

ถ้าพบพฤติกรรมการณ์ไม่มีสมาธิระหว่างเรียน ชนิดใดในช่วงเวลา 6 นาที จะใส่จำนวนของครั้งที่นักเรียนทำพฤติกรรมการณ์ดังกล่าว ลงในช่วงนั้น ถ้าไม่พบพฤติกรรมการณ์ใดให้ใส่ - ลงในช่วงนั้น

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาการแก้ปัญหาพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมระหว่างเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 มีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

- 4.1 ผู้วิจัยได้เลือกนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 จำนวน 32 คน มาใช้ในการทดสอบในครั้งนี้
- 4.2 ผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมระหว่างเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3
- 4.3 ผู้วิจัยสังเกตความถี่ของพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมระหว่างเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 ระหว่างวันที่ 28 ตุลาคม 2562 ถึงวันที่ 27 ธันวาคม 2562 จำนวน 9 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบเรียน รวมเป็น 18 คาบเรียน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติ โดยใช้การวิเคราะห์พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมระหว่างเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 ได้แก่ ความถี่ ค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละ มาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำเสนอข้อมูลจากผลการทดลองการใช้กิจกรรมย่อย ดังนี้

1. พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมระหว่างเรียน ก่อนการแก้ไข

จากการสังเกตพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมระหว่างเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 ใช้เวลาสังเกตการณ์ 9 วัน จำนวน 9 คาบเรียน ปรากฏผลดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการบันทึกการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมระหว่างเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 ก่อนการทดลองใช้กิจกรรมย่อย

พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ระหว่างเรียน	ช่วงเวลาที่เกิด (ช่องละ 6 นาที)									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1. การเหม่อลอย	10	29	21	20	28	39	22	29	40	18
2. การพูดคุยกับเพื่อน	27	29	56	55	38	66	17	21	45	39
3. การทำสิ่งอื่นที่ไม่ เกี่ยวข้องกับการเรียน	18	21	28	9	31	40	38	9	36	27

จากตารางที่ 1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 มีพฤติกรรมเหม่อลอยทั้งหมด 256 ครั้ง เฉลี่ย 25.60 ครั้ง ต่อ 6 นาที มีพฤติกรรมพูดคุยกับเพื่อน 393 ครั้ง เฉลี่ย 39.30 ครั้ง ต่อ 6 นาที มีพฤติกรรมทำสิ่งอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียน 257 ครั้ง เฉลี่ย 25.70 ครั้ง ต่อ 6 นาที

2. พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมระหว่างเรียน หลังการแก้ไข

จากการสังเกตพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมระหว่างเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 ใช้เวลาสังเกตการณ์ 9 วัน จำนวน 9 คาบเรียน ปรากฏผลดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการบันทึกการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมระหว่างเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 หลังการทดลอง

พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมระหว่างเรียน	ช่วงเวลาที่สังเกต (ช่องละ 6 นาที)									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1. การเหม่อลอย	9	2	1	-	8	1	8	-	9	5
2. การพูดคุยกับเพื่อน	18	8	-	-	9	1	-	-	8	18
3. การทำสิ่งอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียน	10	2	9	-	3	6	-	-	6	8

จากตารางที่ 2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 มีพฤติกรรมเหม่อลอย 43 ครั้ง เฉลี่ย 4.30 ครั้ง ต่อ 6 นาที มีพฤติกรรมพูดคุยกับเพื่อน 61 ครั้ง เฉลี่ย 6.10 ครั้ง ต่อ 6 นาที มีพฤติกรรมทำสิ่งอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียน 44 ครั้ง เฉลี่ย 4.40 ครั้ง ต่อ 6 นาที

3. เปรียบเทียบพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมระหว่างเรียนก่อนการแก้ไข และหลังการแก้ไข

พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมระหว่างเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 ที่เกิดก่อนการแก้ไข และหลังการแก้ไขโดยใช้กิจกรรมเพลง ปรากฏผลดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมระหว่างเรียน โดยเฉลี่ย 6 นาทีที่เกิดก่อนการแก้ไข และหลังการแก้ไขโดยใช้กิจกรรมเพลง ระหว่างวันที่ 28 ตุลาคม 2562 ถึงวันที่ 27 ธันวาคม 2562 จำนวน 9 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบเรียน รวมเป็น 18 คาบเรียน

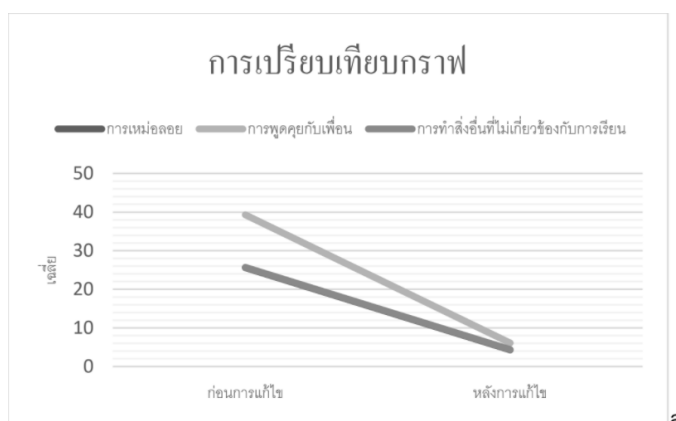
พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมระหว่างเรียน	ก่อนการแก้ไข	หลังการแก้ไข	พฤติกรรมลดลง	
			ผลต่าง	ร้อยละ
1. การเหม่อลอย	25.60	4.30	21.30	83.20
2. การพูดคุยกับเพื่อน	39.30	6.10	33.20	84.47
3. การทำสิ่งอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียน	25.70	4.40	21.30	82.88

จากตารางที่ 3 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 มีพฤติกรรมเหม่อลอย เฉลี่ย 4.30 จาก 25.60 ลดลงร้อยละ 83.20 มีพฤติกรรมพูดคุยกับเพื่อน เฉลี่ย 6.10 จาก 39.30 ลดลงร้อยละ 84.47 มีพฤติกรรมทำสิ่งอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียน เฉลี่ย 4.40 จาก 25.70 ลดลงร้อยละ 82.88

สรุปผลและอภิปรายผล

สรุปผล

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 ที่มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมระหว่างเรียน เช่น พฤติกรรมเหม่อลอย เฉลี่ย 4.30 จาก 25.60 ลดลงร้อยละ 83.20 พฤติกรรมพูดคุยกับเพื่อน เฉลี่ย 6.10 จาก 39.30 ลดลงร้อยละ 84.47 พฤติกรรมทำสิ่งอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียน เฉลี่ย 4.40 จาก 25.70 ลดลงร้อยละ 82.88 ผลแสดงด้วยกราฟปรากฏ ดังนี้

ภาพที่ 1 กราฟแสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมการเหม่อลอย การพูดคุยกับเพื่อน และการทำสิ่งอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียน ก่อนการแก้ไขและหลังการแก้ไข

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยพบว่า การใช้กิจกรรมเพลง ส่งผลให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย (จิระประวัติ) นครสวรรค์ มีพฤติกรรมการไม่มีสมาธิระหว่างเรียนลดน้อยลง อาจส่งผลมาจากการใช้เพลงที่ทำให้ผู้เรียนสนุกสนาน ร่าเริง จดจ่ออยู่กับครูผู้สอนและการเรียนการสอนมากขึ้น ทำให้ผู้เรียนที่กำลังสนุกได้เรียนรู้โดยที่ไม่รู้ตัว ทั้งยังกระตือรือร้นอยากที่จะเรียนรู้ จึงส่งผลให้พฤติกรรมการไม่มีสมาธิระหว่างเรียนลดน้อยลง

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษารายกรณี เรื่องการแก้ปัญหาพฤติกรรมการไม่มีสมาธิระหว่างเรียน
2. ควรเพิ่มระยะเวลาในการศึกษาให้มากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- ชาญวิทย์ พรนภดล. (2556). *การรักษาเด็กสมาธิสั้น* (ปริญญามหาบัณฑิต) กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ไชยญาณ บุญยศ. (2550). *คุณค่าของเพลง*. เพลงเพื่อสร้างเสริมคุณธรรมจริยธรรมของลูกเสือ, 5 มิถุนายน 2559. <https://www.gotoknow.org/posts/122931>.
- ณรงค์ กาญจนะ. (2552). *เทคนิคและทักษะการสอนเบื้องต้น*. สืบค้นเมื่อ 1 พฤศจิกายน 2562 (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: http://tang49e101050.blogspot.com/p/blog-page_6581.html
- วินัดดา ปิยะศิลป์. (2550 หน้า 12). *เด็กสมาธิสั้น (Attention-Deficit/Hyperactivity Disorder-ADHD)*. (ปริญญามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สิริพัชร เจริญวโรจน์. (2550). *เทคนิคการใช้เพลงประกอบการสอน*. สืบค้นเมื่อ 1 พฤศจิกายน 2562 (ออนไลน์). http://wandeehemra.blogspot.com/p/blog-page_7850.html